

Allting hos dem stämpeln bär,
Att hos dem frid, godhet hvila.

Nu en svenne-flock i sta'n
Vill dock hafva engla-likhet,
Hafva bosatts just på plan,
Helge Andens — ingen blyghet!

Dessa kommo smilande
Emot alla andra men'skor.
«Vilja väl» är hvilande
Blott på läppar, ej i känslor.

Dessa ha sitt hus på ön,
Der sin tjenst de troget öfva,
Der framlägga de sitt rön
I att pengar, frihet rövva.

Nu, min son, kan du förstå,
Hvarför ön för »Engla» nämnes.
Just på spe man säger så;
Ty det namnet ej vidkännes.

Men, min son, jag ömt dig ber:
För öns englar du dig vakta.
Då mest blida du dem ser,
För dess falskhet dig du vakta.

Att framlocka hemlighet
Och afslöja huslig lefnad,
Detta lock egentlighet
Deras och utöda trefnad.

ENG LA - Ö N

I

STOCKHOLM.

STOCKHOLM,

TRYCKT HOS RUDOLF WALL.
1849.

Hvar är Engla-ön i sta'n?
Frågte John sin fader hemma;
Sade ock: jag hela da'n
Sökt på chartan efter denna.

Fadren började att le...
Hvem har gett dig denna gåta?
Sade han, och jag vill be:
Sök ej der — det skall ej båta.

Men du skall upplysning få
Utaf mig i denna fråga,
Om du blott vill med mig gå
Till Norrbro: — ja, låt oss tåga.

Gossen följde med sin far
Till Norrbro. De gingo sedan
Till det hus, der kungen har
Sina hästar, ny och nedan.

Stadna nu, min gosse, här:
Ön du söker, det är denna;
Det dock blott en holme är,
»Helge-Andens» plär man nämna.

Utaf ålder holmen har
Denna heliga benämning;
Men i denna tidens dar
Helgedomen här är främling.

Men du vet, min gosse, väl,
Hur' en Helig Engel målas.
Englar ifrån topp till häl,
Dermed ser du kyrkor prålas!

Väsendet hos dem det är:
Alltid le, men icke smila.